

Pivari

1938.

Sibiu.

CĂTRE CETĂȚENII

TRANSILVANIEI, BANATULUI, CRISANEI,

SATMARULUI ȘI MARAMUREȘULUI

CÂTRE TOȚI FII ROMÂNIEI-MARI

După întregirea României prin dragostea și prin vitejia filor săi, o datorie nouă se impunea: întărirea și organizarea Statului sporit.

Se cuvenea mai întâi ca drepturile noastre să fie recunoscute după izbândă, astfel cum la luptă fuseseră înscrise în tratat.

Se cuvenea de asemenea ca în nouile sale granițe și pe nouile temeiuri constituționale, electoral și agrar, democrația română să își dobândească în liniște și armonie socială mijloace de traiu sănătos și spornic.

Partidul Național-Liberal, slujitor credincios al marilor nevoi naționale, a făcut tot ce i-a stat în putere ca la încheierea păcii jertfele românești să-și afle răsplata dreaptă și deplină.

După pace, stăpânit fără răgaz de acelaș simț al datoriei, el a căutat, în ordine și cu hotărîre, fără ură și fără părtinire față de nimeni, să ajute ce era de folos țării or de unde venea și să stanjenească ce era vătămător or de unde amenință.

Cunoscător adânc al însușirilor minunate cu cari neamul și Țara sunt înzestrate, partidul Național-Liberal a înțeles că pe temeiul propriilor noastre energii morale și materiale se poate clădi puterea și propășirea Statului, că pe conștiință și pe munca

Biblioteca națională
INV. Nr. 56881 19 78

- 6 FEB 1986

CĂTRE TOȚI FII ROMÂNIEI-MARI

După întregirea României prin dragostea și prin viteja filor săi, o datorie nouă se impuneă: întărirea și organizarea Statului sporit.

Se cuvinea mai întâi ca drepturile noastre să fie recunoscute după izbândă, astfel cum la luptă fuseseră înscrise în tratat.

Se cuvinea de asemenea ca în nouile sale granițe și pe nouile temeiuri constituționale, electoral și agrar, democrația română să își dobândească în liniște și armonie socială mijloace de traiu sănătos și spornic.

Partidul Național-Liberal, slujitor credincios al marilor nevoi naționale, a făcut tot ce i-a stat în putere ca la încheierea păcii jertfele românești să-și afle răsplata dreaptă și deplină.

După pace, stăpânit fără răgaz de acelaș simț al datoriei, el a căutat, în ordine și cu hotărîre, fără ură și fără părtinire față de nimeni, să ajute ce eră de folos țării or de unde venea și să stânjenească ce eră vătămător or de unde amenință.

Cunoscător adânc al însușirilor minunate cu cari neamul și Tara sunt înzestrate, partidul Național-Liberal a înțeles că pe temeiul propriilor noastre energii morale și materiale se poate clădi puterea și propășirea Statului, că pe conștiință și pe munca

Bibl. Inst. de inv. superioare
INV. Nr. 56881 18 78

- 6 FEB 1986

națională se poate ridică situația lui lăuntrică și internațională.

Tara trebuie să-și redobândească liniștea și avântul într-o nouă organizare dreaptă și orânduită, cu aplicația sinceră și cinstită a improprietăririi țărănilor, cu noi condițiuni de vieată asigurate munitorimii dela orașe.

* * *

Am văzut cu durere căcum doi ani și mai bine au rămas nerodnice și s-au risipit în zadar forțele naționale, fără folos obștesc, sub imboldul patimilor și al nepricerperii, sub acel al intereselor neîndrătuite.

Din sporul răului izvorăște binele pentru cine are minte și bărbătie; sub greutatea crescândă a nevoilor și a primejdijilor, în toate ținuturile României-Mari, conștiința celor mulți s'a lămurit.

Tara a înțeles că nu mai merge ca până azi.

Ea nu vrea oameni noui la fapte rele, ci oameni destoinici la faptă bună.

Alegerile parțiale au arătat dorința ca să se înceapă fără întârziere opera de recladire morală și materială printr-o cărmuire a treburilor Statului, închinată numai intereselor obștești, apărate cu hotărire și slujite cu hănicie și cu pricepere.

Regele, ca în totdeauna, expresiune credincioasă a conștiinței publice, a ascultat de nevoie Statului și de glasul alegătorilor.

* * *

Partidul Național-Liberal a dobândit această încredere prin organizarea, prin experiența, prin autoritatea sa morală izvorită din îndelungile și mariile servicii aduse de el Statului, prin devotamentul său totdeauna treaz în acest serviciu.

El resimte în întregimea ei răspunderea ce decurge din această istorică cinste și ca și altă dată își va îndeplini datoria înlăturând oricări alte griji.

Primim ca frați pe toți fiii țării.

Nu cunoaștem nici ură, nici părtinire.

Nu putem însă restabili și apără interesele superioare ale Statului fără a potoli și a înfrâna ambițiile și lăcomiile nelegiuite, pornirile și patimile distrugătoare.

De aceea, firește, în calea noastră trebuie să înfruntăm înverșunata dușmanie a tuturor celor cari știu că îndreptarea României nu se poate face decât cu propria lor jertfire.

Păşim însă fără teamă de vrăjmășia lor, căci suntem siguri că întru apărarea dreptății și a cinstei vom avea sprijinul tuturor oamenilor de bine din întregul cuprins al României-Unite, a celor din sate și din orașe cari, pătimind de lipsurile morale și materiale de astăzi, au simțit dureros și adânc la propriul lor cămin nevoia îndreptării obștești.

Vom avea, pentru că suntem în drept să-l avem, ajutorul călduros și bărbătesc a celor cari știu că numai prin bunul mers al Statului se va ușură și traiul lor, al celor cari vor ca, într-o țară liniștită și respectată, munca și avutul cinstit dobândit să fie ocrotite și să rodească în folosul fiecărui și spre pro-pășirea obștească.

Am făcut pentru unirea ținuturilor un răsboi mare și cumplit. Azi trebuie să facem unirea tuturor puterilor pentru a organiză pe temeiuri de legalitate, de cinste și de dreptate socială scumpa noastră Românie.

* * *

Omului care vă rostește aceste cuvinte și vă chiamă întru ajutor i-a dat Dumnezeu în trecut să-și ridice glasul și să-și închine munca pentru improprietărea și bunul traiu al țăranilor, pentru votul obștesc și pentru reîntregirea României.

El socotea că a dobândit astfel dreptul la un sfârșit de viață odihnitor într'o patrie mărită, liniștită și prosperă.

Nevoile și primejdiiile l-au reținut în serviciul activ al Statului ca o sfântă datorie dela care nu putea să înapoi când chiamă la dansa pe toți fiii buni ai patriei.

ION I. C. BRĂTIANU.

CĂTRE CETĂȚENII TRANSILVANIEI, BANATULUI, CRĂȘANEI, SATMARULUI ȘI MARAMUREȘULUI

Când am primit mar ea răspundere a guvernului de astăzi pentru a consolida roadele câștigate prin răsboi și a organiză te meinic România - Mare și unită, am împărtășit dorința ca să dobândim ca un simbol participarea a celor cari după victorie au prezidat la proclamarea unirii în toate ținuturile nouui Stat român. Eram sigur că căldura muncii comune va topi orice deosebiri de partid dintre noi.

La chemarea ce le-am făcut pentru a ne ajută într'această muncă de care atârnă soarta țării am avut fericirea să dobândim fără șovăire conlucrarea frățească a Partidului Tărănesc al Unirii din Basarabia și a Partidului Democrat al Unirii din Bucovina. Cu măhnire nu am putut așa aceleași simțiminte la acei cari conduc Partidul Național din Ardeal. Cu atât mai vie ne-a fost măhnirea cu cât mai puțin ne puteam aștepta la asemenea hotărîre după ce făcuserăm cu dânsii înțelegere deplină asupra întregului program de guvernământ și după ce conyeniserăm să cerem Regelui ca în virtutea dreptului ce-i dă Constituția să schimbe guvernul, să dizolve Parlamentul și să ne încredeze prezidarea nouilor alegeri.

* * *

Pentru îndeplinirea sfintei datorii de a redă țării o viață sănătoasă suntem în drept să avem sprijinul tuturor cetățenilor a căror dragoste de patrie nu este intunecată de ingrijiri lăturalnice.

Cu atât mai mult se cuvenea ca organizațiile politice ale celor din guvern să lucreze împreună

sincer și frătește. Am crezut însă că era de pagubă și fără cuviință ca să unim munca noastră pe tocmai de cifre și împărțiri de situații.

Convins că toate forțele nouilor ținuturi ale Regatului trebuie unite pentru administrarea lor, am respins, firește, propunerea de a desființa sau de a înlătura organizațiile național liberale din Ardeal și din Banat.

Aș fi voit ca, având în vedere însăși interesele publice de servit, și numai ele, să se aleagă bărbații cei mai destoinici, fără a ține seamă din care organizație politică făcuseră parte până în momentul începerii conlucrării, căci doar nu era vorba de a împărți favoruri și foloase, dar de a împlini datorii și de a stăpâni nevoile obștești cât mai bine, cu cât mai multe puteri și mai multă pricepere. Într'acest scop, pentru asigurarea intereselor locale din diferitele județe ale Ardealului și ale Banatului doream ca organizațiile politice din fiecare județ în înțelegere prietenească să arate pe cei mai destoinici pentru a face față nevoilor obștești.

Am încercat să ne ferim de a hotărî dinainte numărul de locuri care se cuvinea fiecarei organizații. Nu am intrat în asemenea tocmai nepotrivite cu interesul general decât silit, atunci când am văzut că într'altfel conducătorii Partidului Național, deși înțeleși pe toate celealte puncte, nu voiau să colaboreze dacă nu se făcea dinainte asemenea împărțeală.

Astfel am convenit că înrăurirea Ardealului în Ministerul Regatului să se îndeplinească întreagă numai prin conducătorii Partidului Național, asemenea în privința candidaturilor parlamentare două treimi din cele românești să fie recunoscute Ardeleanilor și Bănățenilor din acelaș partid. Silit, în modul acesta, să hotărим un număr pentru a înlesni înțelegerea, nu luasem în privire decât candidaturile pur românești, fiindcă voiam ca celealte naționalități să fie de față în Parlament și cerusem chiar din cele românești un număr cu mult mai mic decât cel

care ar fi reieșit din măsurarea puterilor fiecărui partid.

Dar nici aceasta nu au putut mulțumi pe conducătorii Partidului Național din Ardeal.

* * *

Ei atunci au căutat prin toate mijloacele să o prească puțință ce ne era dată de a îndrepta situația atât de gravă a țării, zădănicind aducerea la îndeplinire a programului ce-l credeau indispensabil pentru salvarea țării.

Intr'această încercare ei au mers până a reintră în Parlamentul pe care îl părăsiseră cu cele mai grele cuvinte și a cărui dizolvare o ceruseră pe motive de ordin moral. Iar astăzi avem durerea să-i vedem întovărășiți cu acei pe cari ieri și priveau și însăși țării ca cea mai mare primejdie pentru ea.

Par că oamenii și Parlamentele și-ar schimbă caracterul și fința lor morală după cum se acordă cu propriile noastre situații ale momentului.

* * *

Cei cari până acum au ascultat de conducătorii Partidului Național din Ardeal trebuie să judece dacă este înțelept ca, în vremuri ca cele de astăzi, suflete românești cinstite și cu drag de țară să stârnească îndreptarea ei și să împiedeze pe acei cari trebuie să le dea tuturor și Statului un traiu mai bun și mai sănătos. Greutățile Statului s-au resfrânt prea dureros și au atins prea rău traiul fiecărui cetățean pentru ca îndreptarea pe care voim să o facem să nu fie dorită de toți.

In Ardeal și în Banat Partidul Național regional a avut în trecut o glorioasă misiune pe care a avut fericirea să o vadă sfârșită prin răsboiul din care a ieșit unirea românilor de pretutinde.

Intru îndeplinirea acestei sfinte misiuni el a primit, precum se cuvenea, cel mai frățesc ajutor din partea vechiului Regat.

Dar partidele politice nu au alt rost și cuvânt de a fi decât țelul superior pentru care sunt create și cu realizarea căruia ele, firește, își iau sfârșit sau dăinuesc fără folos.

De sigur, în privința intereselor locale se cuvine să-și aibă cuvânt și acțiune mai hotărîtoare acei cari în fiecare ținut simt mai direct și mai de aproape nevoie lui.

Dar, în viața politică a țării se cade ca cetățenii uniți prin aceleași credințe și aceeași voință, din întreg Regatul, să lupte împreună pentru îndeplinirea binelui și adevărului, care nu poate fi unul într-o parte a Carpaților și altul în celalaltă. România întreagă are nevoie de sfatul și ajutorul fiilor Ardealului și ai Banatului. Ea nu poate să propășească cum se cuvine dacă ei nu îl-ar dă și ar socoti că trebuie să se despartă de ceilalți români, precum altă dată îi despărțea puterea unui Stat străin.

România-Mare și liberă nu poate lua în seamă granițele sfârâmate prin atâta jertfă și atât sânge vărsat. Am reușit, doar, să le desființăm pe veci.

Noi chemăm ca să ne ajute pe toți fișii buni ai țării, fără a cercetă în ce partide au fost până astăzi, fără ură și fără părtinire.

In deosebi voim ca, în unire frățească, să ia parte la administrarea țării și să-și spună cuvântul pentru stăpânirea nevoilor ei fișii Ardealului și ai Banatului, atât cei dela țară cât și cei dela orașe, țărăniminea cinstită și harnică, muncitorimea vrednică și sănătoasă, toți cei cu suflete curate și cu minti limpezi pe a căror conștiință și bărbătie e intemeiată viața democratică a Statului român.

Venim la voi cu dragoste și cu încredere.

Numai cu ajutorul vostru se va îndrepta cărmuirea și va prospera patria.

ION I. C. BRĂTIANU.

Socotim de folos, pentru a lămuri limpede cari au fost în orice vreme simțimintele noastre, să amintim cele ce rostteam sub cele mai cumplite împrejurări pe cari un om le poate înfruntă, când plângem jertfele a sute de mii de vieți iubite, când Rege și popor, pribegiți într'un colț de țară în lipsa căminurilor luate și prădate de vrăjmași, înfruntam zilnic puterile crescând ale celor hotărîți să ne zdobească.

Socotim asemenea de folos a reaminti răspunsul ce am dat acelor cari în numele Partidului Național din Ardeal ne cerea sfatul în 1918, când dobândiseră o nouă putință de viață națională prin victoria pentru care își jertfise vechiul Regat săngele și avutul. Din ele va înțelege oricine cari au fost și drăgostea noastră și concepția noastră politică.

CUVÂNTAREA D^{-LEI} ION I. C. BRĂTIANU
ROSTITĂ ÎN
ZIUA DE 8 IUNIE 1917
CU OCASIA
SOSIRII VOLUNTARILOR ARDELENI LA IAȘI

A vrut Dumnezeu ca, în această piață unde după veacuri de slăbiciune și de despărțire s'a sărbătorit pentru întâia oară, prin unirea Munteniei și Moldovei, nașterea novei României, a vrut Dumnezeu ca, tot aci, în zile de lupte și de dureri, să se serbeze prima manifestare a întregirii neamului nostru, în care serbăm temelia României-Mari. (Aplause și Ovațiuni).

Lungi și grele veacuri trecut-au de când coborîti din munții voștri, strămoșii noștri întemeiară cele două State românești, mici și mult încercate de cumplite primejdii și nevoi, dar care au dăinuit și au crescut, pe când multe și mari împărații slăbeau și se prăbușeau. (Aplause). A dăinuit, a crescut și va crește clădirea bâtrânilor noștri voevozi, fiindcă se întemeiază pe fință unui neam cu drept la viață și la propășire, de oarece își păstră neștirbită credința cu care trăia și pentru care fiii săi știau să moară.

Credința strămoșească că „românul în veci nu pierde” stăpânează neclintit sufletul neamului nostru, întemeiată pe conștiință, niciodată stinsă, a unității lui naționale. (Ovațiuni).

Mai tare decât orice putere, apărând adesea în cursul vremurilor crude ca un vis înaintea realităților, această conștiință se păstră vie în mijlocul furtunilor gata oricând să izbucnească. Hrănite de aceste aspirațuni, generațiile le-au transmis urmășilor, fericind soarta acelor cari vor putea să se bucure de intruparea lor. (Aplause și ovațiuni).

Din mormintele lor, părinții și strămoșii noștri ne fericesc azi pe noi, oricari ar fi nevoie zilei, pentru că prin ele se dă ființă celui mai scump, celui mai mare dor al sufletului României de azi și de oricând. (Ovațiuni entuziaște).

Ați fost până ieri supuși ai unui Stat care v'a voit ai lui sără ca el să fie al vostru. L-ați ajutat în toate vremurile cu munca voastră, sără preget, cu sângele vostru, sără tocmeală, și ca răsplătă, în timp de pace, el v'a asuprit, în timp de răsboi el v'a jertfit. Ați venit, fraților, în mijlocul nostru și prin venirea voastră ați schimbat în zile de bucurie vremurile în cari ne trudim. Ne găsiți într'un colț al țării, îngrămadîți de nevoi, dar încordați pentru lupta hotăritoare, la care mergem plini de credință.

Eram un Stat imbelșugat de Dumnezeu, cu bogății cari zilnic creșteau. Dar Regele și Regina și au lăsat palatele și au rupt cu cei mai de aproape ai lor. (Ovațiuni entuziaște). Dela mic la mare toți li-au lăsat munca rodnică, și-au jertfit avutul, și-au părăsit copii, soții, mume și surori și și-au jertfit mulți săngele și viața sără șovăire și sără tocmeală, pentru că nimic nu ne-a fost mai scump decât datoria să desrobim pe frații noștri de sub jugul străin și prin jertfele unei generații să asigurăm pentru veci unirea neamului nostru. (Aplause entuziaște).

Fiindcă nimic nu ne-a fost mai scump decât această unire, de aceea, în ziua de azi, orice durere amuște, și plini de credință în voi și noi zicem : bine ați venit ! (Ovațiuni).

Bine ați venit la căminul nostru, care de azi înainte e al vostru. (Ovațiuni).

Bine ați venit în acest colț al României, care de azi înainte într'o întindere mică are un cuprins mare, căci, prin înfrățirea noastră, România-Mare este azi la Iași. (Ovaționi entuziaști).

Pe voi și pe noi Dumnezeu să ne ajute ca jertfele noastre să fie binecuvântate de fiili noștri și ca rodnica și veșnică să fie clădirea Statului nou născut în durere și sânge, dar clădit pe dragoste și pe credință. Bine ați venit! Dumnezeu să ne ajute! (Ovaționi și strigăte trăiască frații Ardeleni și Bucovineni! Trăiască I. Brătianu!!!!).

SCRISOAREA D^{LEI} ION I. C. BRĂTIANU

CĂTRE

COMITETUL NAȚIONAL ROMÂN DIN ARDEAL

Iași, Joi, 1/14 Noemvrrie 1918.

Cea mai sfântă aspirație a neamului se indeplinește.

Peste suferințele trecătoare, generațiile vor râvni la zilele pe care le trăim.

Fără mirare am văzut că despărții în cele mai grele imprejurări ne-am regăsit cu aceeaș simțire și cu acelaș gând.

Grabnic acumă este stăpânirea încercărilor vrăjmașe ale ungurilor, ale anarhiei, ale demagogiei, prin organizație, prin propagandă, prin forță.

Pentru organizare și propagandă temeiul este, firește :

Unirea desăvârșită a tuturor sufletelor și a tuturor ținuturilor : toți în jurul Regelui, care ține drapelul simbol al acestei uniri.

Libertate și dreptate pentru toți de orice nație și orice religie.

Desvoltarea larg democratică : reforme electorale și agrară, condiții de viață pentru muncitorime care să le asigure legitimele lor revendicări și parte de folosință la rodul muncii lor.

Aci se grăbește trimiterea forțelor armate precum ați cerut.

Reamintind Președintelui d-voastre întâlnirea noastră dela Sinaia,*) după ce fusese primit de Regele Carol, vă zic tuturor cu dragoste frătească: Credința noastră ne-a măntuit. Să păsim înainte cu neclinită încredere în menirea Neamului și nețăr-murit devotament în serviciul lui.

*) În întâlnirea noastră asigurasem pe îngrijoratul Președinte al Partidului Național din Ardeal că noi vom intră în răsboi pentru a libera pe frații noștri. Adăugasem că nu ceream să se revolte până noi nu vom fi dărâmat puterea celor cari într'altfel i-ar putea desființa; căci îi ziceam că oricât ne-ar fi ușurat jertfa noastră printr'a lor, noi nu voiam după izbândă să găsim ţinuturi fără suslete și Ardealul fără Ardeleni.

Cuvintele prin cari Domnul Ion I. C. Brătianu a arătat la Iași în Adunarea deputaților, în Decembrie 1916, pentru ce România a intrat în răsboi.

„D-lor, noi când ne-am legat cu puterile triplei alianțe am declarat că o facem pentru a susține pacea și echilibrul european. Noi înăbușeam mareale nostru dor național pentrucă Austro-Ungaria să păreă ca un element de pace și de echilibru în Europa : ce e drept, credeam totodată că prin alianța noastră vor încetă persecuțiunile contra fraților noștri din Ungaria. Nădejdea noastră a fost zadarnică.

„In desvoltarea ultimelor vremuri, Austro-Ungaria și politica ei nu a mai reprezentat nici pacea, nici echilibrul din Europa.

„La 1913 am avut onoarea să spun reprezentanțului Germaniei la București: „oricari ar fi legăturile scrise între d-voastre și noi, să știți că în starea actuală a Austro-Ungariei, cu politica pe care maghiarii o due contra românilor de dincolo, nu sunt oameni politici în România cari să poată să execute asemenea legături“. (Aplause).

„Admisesem vremelnic, ca o necesitate europeană în contra unor interese mai directe de rassă, necesitatea existenței Austro-Ungariei. Dar aceasta, cum ziceam, trebuia să poată să rămână un factor de echilibru în Europa, și prin urmare pentru aceasta, în primul rând, să rămână un factor de putere. Istoria internă a Austro-Ungariei invederă din ce în ce o luptă internă care distrugă cele mai

„ esențiale forțe necesarei dezvoltării și vieții unui
„ Stat.

„ Iată pentru cari considerațiuni, în dezvoltarea
„ Europei viitoare, s'a pus un proces nou, procesul
„ austro-ungar. Nu suntem noi Stat destul de mare
„ pentru a luă inițiativa marilor procese europene.
„ Avem însă datoria imperioasă pentru propria
„ noastră siguranță și dezvoltare să nu lăsăm nici
„ un proces european să se desvolte, în care in-
„ terese de ale noastre să existe, fără a revendică
„ ceeace legitim ni se cuvine din acest proces.

„ Tot în cartea roșie austro-ungară se pomenește
„ numindu-se aceasta „o sfrunță îndrăsneală“ că
„ am spus ministrului austro-ungar, chiar în stare
„ de neutralitate, că noi nu putem admite ca Tran-
„ silvania să fie a altora decât a noastră. (Aplause).

„ Nu puteam, prin urmare, să facem altă politică
„ decât aceea pe care am făcut-o: să arătăm clar
„ în noua situațiune a Europei cari sunt revendică-
„ rile cari ni se cuvin nouă. Și dacă n'o faceam
„ atunci, în adevar românii ar fi fost trădători; tră-
„ dători ai neamului, trădători ai intereselor pe cari
„ Europa le are (aplause), ca în această regiune să
„ fie un popor cu o viață puternică și sănătoasă
„ pentru civilizația ei, pentru asigurarea păcii se-
„ rioase, în dezvoltarea de mâine a Europei. (A-
„ plause prelungite).

„ D-lor, ca să putem asigura aceste revendicări,
„ am încheiat cu marile puteri europene acte prin
„ cari se recunoaște legitimitatea lor.

„ Oricari ar fi durerile noastre de azi, și le simțim
„ tot atât de adânc ca cel mai îndurerat fiu al aces-
„ tei țări, oricari ar fi ele, și chiar dacă n'aș avea
„ credința neștirbită, care este în sufletul meu, că
„ prin victoria definitivă vom avea în acest răsboi
„ despăgubirea acestor suferințe și vom avea com-
„ pensarea lor, chiar dacă n'aș avea această credință,
„ cred că jertfele pe cari le-am făcut nu sunt sterile,

„căci am introdus în conștiința Europei drepturile românilor pe acest pământ. (Aplause prelungite și îndelung repetate).

„Au fost în instinctul național secular al popo-
rului nostru drepturile unității sale ; de azi înainte
„ele au fost proclamate și recunoscute în Europa
„prin acte internaționale cari constituie fapte istori-
„rice. (Aplause prelungite). Oricari ar fi fazele du-
„reroase ale zilei de azi, când asemenea idealuri
„sunt consacrate de opinia lumii și recunoscute,
„ele nu pot să ajungă la alt rezultat ultim decât
„la triumful lor. (Aplause).

.

„De aceea d-lor, sunt convins că este legat de re-
„vendicările noastre un mare interes European.
„Numai pe un așezământ al principiului naționali-
„tăților se poate desvoltă pașnic, se poate desvoltă
„puternic viața Statelor. Prin urmare, victoria
„Aliaților noștri, victoria noastră ne apare nu numai
„ca un rezultat al forțelor cari sunt în joc, dar ne
„apare tot deodată ca o necesitate istorică, pentru
„oricine crede că omenirea nu este făcută ca să
„meargă înapoi. Victoria Aliaților singură poate
„asigură și soarta Serbiei și soarta României, soarta
„Belgiei și soarta Italiei și soarta Franței ca mare
„putere. Cine își poate închipui că toate aceste pro-
„bleme necesare vieții popoarelor civilizate vor fi
„distruse prin victoria unui singur Stat și a trei sa-
„teliți ai săi ?

— — — — —